

Ležnivi prijatelji.

Dokler imel boš zlatov kup
in boš prijatelje napajal,
dotlej vsakomur bodeš ljub,
in vsakdo čast le ti bo dajal. —

Ko pa denar poteče ti,
ko prazni bodo v kleti sodi,
„Adijo!“ vsak poreče ti,
prepuščen svoji boš nezgodi! . . .

Jeseni.

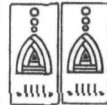
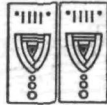
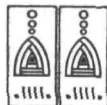
*Kar od kraja
žanje jesen,
kar je pomlad
nasejala. . .
Ah, in tudi
moja ljubka
krizantema
že umira.*

*Cvetke ljube
so cvetele,
svoje barve
izžarele,
vse vonjave
izdehtele —
pa čemu bi
še živele?*

*Bor edini
se upira
na poljani,
on edini
nosi veje
zeleneče
in umreti
neče, neče. . .*

*V hrepenenju
še sameva
na poljani
bor zeleni.
On želi si
rožnih cvetov,
da žareli
bi mu v vejah.*

*Ali zima
pride v polje
in borovcu
kril bo veje
beli snežec.
Ali z zimo
pride v polje
jezna burja
in izdere
bor zeleni
in njegovo
hrepenenje. . .*

Drago Širok.

